

යන ආකාරය අනුවර්තනය කරගත්, නූතන මිශ්‍ර රංග ආකාරයකට අයත්ය. රංගය දිගහැරෙන්නේ යුද්ද සමයේ දී රාජ්‍ය ආණ්ඩු මගින් පවත්වනු ලබන වර්තමාන සැණකෙළි පොළොව එකට ආණ්ඩුකාරයා පැමිණෙමින් බලා සිටිනා පිරිසක්, ආණ්ඩුකාරයා උදෙසා පවත්වන නර්තන අංගය සහ සාම්ප්‍රදායික රංග ආරම්භය, එම සැණකෙළි පොළොව ම නාට්‍ය කණ්ඩායමක් රඟ දක්වන දෙවැනි රාජසිංහ රජ සමයේ බලෙන් යුද්දයට යවා ඉන් සැතපී එන ජන නැටුම් කරුවන් දෙදෙනෙක් ගේ පිවිහ හා බැඳෙන රජු පිලිබඳ කතාවක්, සහ රංගය අවසානයේ අතුරුදහන් වූ රංග ශිල්පීන් උදෙසා සැණකෙළි පොළොව ම පවත්වන උද්ගෝෂ්ඨාය යන කොටස් හතරය. මෙහිදී, ජනරංගයේ ඇතැම් අංග වේදිකා රංගය සඳහා යොදා ගැනුණි. වර්තමාන සැණකෙළි පොළේ ඇතැම් වර්ත වේස්මුහුණු භාවිතා කල අතර, සැණකෙළි ම කොටසක්වූ, රංගයට පැමිණි ප්‍රේක්ෂකයින් හට කඩආසි වෙස- මුහුණු සපයන ලදී. මෙම රංගය ඉංග්‍රීසි බසින් මුලිකවම සිදුකළ ද, ජන සැහින රටාවට ගැඹුණු ඇතැම් කවි, උදාහරණ ලෙස ශබ්ද රසය මුල්කරගත් වේස්සන්තර

රංගයක් සිංහල ප්‍රේක්ෂකයා හට අනුවර්තනය කරන්නේ කෙසේද යන්න විමර්ශනයයි. මෙහිදී, ශ්‍රීක මහා නාට්‍යකරු ඊස්කිලස් ගේ ඇගමෙමනොන් (19෫෪ 458

වේදිකා ගතවූයේ යැයි සැලකෙන) නාට්‍යය,

සමකාලීන සාහිත්‍යය භාවිතය පිලිබඳ විශ්ලේෂණයක් අනුව, ප්‍රථමව පර්වර්තනය කර, දෙවනුව වේදිකා රංග සඳහා අනුවර්තනය කර, තෙවනුව එලිමහන් රඟමඩලක් සහ වේදිකාවක් යන රංග ස්ථාන දෙක උදෙසා නිෂ්පාදනය කරන ලදී. මෙහිදී ද, සමස්ත රංග ක්‍රියාවලියම සහ ප්‍රේක්ෂක ප්‍රතිචාර විශ්ලේෂණය කරන ලදී. ද ගොඩ කින් චූමා සහ ඇගමෙමනොන් උදෙසා සහභාගි වූයේ මෙල්බර්න් හි එවකට විසු සිංහල ප්‍රජාවේ සිටි වෘත්තීය අත්දැකීම් සහිත සහ ආධුනික ශිල්පීන්ය.

පොදුවේ සැලකීමේදී, ඉහත කී ව්‍යවහාර පර්යේෂණ රංග, මහාචාර්ය සරච්චන්ද්‍ර ගේ මතමේ හෝ සිංහභානු, දයානන්ද ගුණවර්දනගේ මධුර පවතින, මහාචාර්ය එම්.එච්. ගුණතිලකගේ සක්කාය දිරිසි, රෙ-

ඞ්ණා දන්දෙහිය ගේ පරාස්ස, ආචාර්ය ජයලක් මනෝරත්නගේ අන්දරේලා, හෝ ශ්‍රීක නාට්‍ය අනුවර්තනයක් වන ධර්මසිරි බණ්ඩාරනායකගේ ට්‍රෝපන් කාන්තාවෝ වැනි රංග සමග සංසන්දනය කළ හැකිය. එහෙත්, මා මේ ලිපි මාලාව පුරාම විස්තර කළපරිදි, ව්‍යවහාර උපයෝගී පර්යේෂණ රංග වෙනස් වන්නේ එය: නිශ්චිත කාලසීමාවක දී සිදුකරනු ලබන පර්යේෂණ ව්‍යාපෘතියක් මගින් සුවිශේෂී ගැටළුවක් විභාග කිරීමට හෝ උපකල්පනයක් තහවුරු කිරීමට සිදුකරනු ලබන නව්‍යමය ශාස්ත්‍රීය විමර්ශනයක් සඳහා යොදාගන්නා මත පදනම්ව, ආයතනික ආචාර රාමුවකට සහ ශාස්ත්‍රීය රීති සම්ප්‍රදායකට අනුකූල වූ දත විෂයානුබද්ධ න්‍යායාත්මක සහ ඓතිහාසික භාවිතාවන් පිලිබඳ දැනුවත් භාවයකින් යුතු ව සහ ප්‍රාථමික දත්ත විශ්ලේෂණාත්මක ව උපයෝගී කරගන්නා වූ දත පර්යේෂණ ක්‍රියාවලියේ සීමාවන් සහ විධි ක්‍රමෝපායන් පිලිබඳ දැනුවත් භාවයකින් යුතු ව, පර්යේෂණ උපාංග සංයෝජනය හේතුවලදායී ව කරන්නා වූ දත පර්යේෂණයේ තම ව්‍යවහාරය සඳහා උපයෝගී කරගත හැකි ප්‍රමාණවත් කාය මා- නසික ශක්තියක් සහ එහි උපයෝගීතාවය පිලිබඳ දැනුවත් භාවයක් සහිත වූ දත න්‍යායාත්මක සංකල්පයක් මත ගොඩනැගිය හැකි වූ දත විභාගය සහ ප්‍රතිවිභාගයට අවස්ථා සලසමින් දැනුම සහ තොරතුරු සං- ජනණය කරන්නා වූ නවෝද්භාවිත රංගයක් ව්‍යවහාරය ලෙස ඉදිරිපත් කරන්නා වූ දත බහුවිධ මාධ්‍යය යොදාගනිමින් එහි තර්කානුකූල වූ විමර්ශනය, සංවර්දන අවධීන්, දත්ත, ප්‍රතිඵල, සහ සංකල්පීය යෝ- ජනා සටහන් කරගන්නා වූ ද, ඉදිරිපත් කරගන්නා වූ ද ත එම ඉදිරිපත් කිරීම සම්- ක්ෂණයට විචාරයට, තක්සේරුවට, නුවම- රාවට, සහ සාරක්ෂණයට ඉඩ සලසන්නා වූ දත නව දැනුමක් හෝ නව දෘෂ්ටියක් ජනනය කරන්නා වූ සහ, අනාගත පර්යේෂණ සඳහා මග පාදන්නා වූ දත පර්යේෂණ විධිමුසක් හෝ විධිමුම නිසා බවයි.

ජාතක කවි, ප්‍රශස්ති, සහ හටන් කවි සිංහලෙන් ගායනා කරන ලදී. එම පර්යේෂණය වූකලී සංස්කෘතික අනන්‍යතාව වේදිකා ගතකිරීමේ දී ප්‍රේක්ෂක සහ නිසුක්ත යන පාර්ශ්ව දෙකම මුහුණපාන්නා වූ බලවර්තනාව සහ දිශානතිකරණය සබඳව තත්වයන් අධ්‍යයනය කිරීමකි. රංගයට යොදාගත්තේ සාම්ප්‍රදායික යැයි හඳුනාගත් ශ්‍රී ලාංකික අනන්‍යතා ලක්ෂණ සහ නූතන අනන්‍යතා ලක්ෂණ ය.

ද ගොඩ කින් චූමා මගින් සිදුකළේ, පර්යේෂණය මගින් යෝජිත න්‍යායාත්මක සංකල්පයක් වන ද්වාර ආකාරය මගින් තවත් සංකල්පයක් වන සංස්කෘතික සංකල්ප මාර්ගය යන ප්‍රතිඵල ලො කරගැනීම උදෙසා, සෞන්දර්යාත්මක සහ උපකෘමික යෝජනා අනුවර්තනය කිරීම ය. මෙහිදී රංගය පමණක් නොව සමස්ත ක්‍රියාවලියම විශ්ලේෂණය කරන ලදී. පසුව එම සෞන්දර්යාත්මක සහ උපකෘමික රංගයේ දී අනුවර්තනය කළ අයුරු සහ අචාරධර්ම පද්ධතියකට යටත් ප්‍රශ්නාවලියක් මගින් එකතූකරගත් ප්‍රේක්ෂක ප්‍රතිචාර ද පර්යේෂණ විශ්ලේෂණ ය සඳහා භාවිතා කරන ලදී.

2006 වසරේදී සිදුකළ ඇගමෙමනොන් වේදිකා රංගය වූ කලී ඕස්ට්‍රේලියාවේ උසස් අධ්‍යයන ආයතනයන්හි රංග ව්‍යවහාරය උපයෝගී පර්යේෂණ වල මුල් අවධියක සිදුකළ දෙයකි. එහිදී සිදුකළේ බටහිර සංස්කෘතියක ප්‍රධාන ධාරාවේ

My World
By Shanika Somatilake